

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem - pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL. M., a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce: X
sídlem X

proti

žalovanému: Celní úřad pro Liberecký kraj
sídlem České mládeže 1122, 460 03 Liberec

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného

takto:

- I. Žaloba na ochranu před nezákonným zásahem Celního úřadu pro Liberecký kraj, spočívajícím v dalším zadržování věci dle úředního záznamu o zadržení věci ze dne 11. 2. 2020, č. j. X, se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Žaloba

1. Žalobce popsal, že je provozovatelem hazardních her podle zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách. Na základě smlouvy o prodeji závodu z majetkové podstaty společnosti X ze dne X, uzavřené s insolvenčním správcem, která účinnosti nabyla dne 1. 4. 2020, nabyl vlastnické právo k závodu, dle čl. X smlouvy nabyl též movité věci, včetně veškerých technických herních zařízení, jakož i nároky a práva související s kontrolami v provozovnách uvedené společnosti, při kterých byla uložena opatření v podobě zadržení a odebrání věci. Žalovaný provedl dne X kontrolu v provozovně X na adrese X, X, a přistoupil k vydání opatření o zadržení a odebrání věcí (zejména technických herních zařízení a finanční hotovosti), které byly sepsány v úředním záznamu o zadržení věci ze dne 11. 2. 2020, sp. zn. X, a to pro důvodné podezření, že technická herní zařízení jsou provozována v rozporu se zákonem o hazardních hrách, neboť kontrolovaná osoba provozuje hazardní hru, ke které nebylo uděleno příslušné povolení. X podala proti opatření námitky, tyto zamítnul ředitel žalovaného rozhodnutím ze dne X, zn. X, které odůvodnil nesrovnalostmi mezi rozhodnutím Ministerstva financí č. j. X ze dne X (dále také jen „rozhodnutí o změně“) předloženým společností X oproti rozhodnutí ve znění, jímž disponovalo Ministerstvo financí.
2. Žalobce poté, co se stal vlastníkem zadržených věcí, podal dne X podnět ke zrušení opatření ve smyslu § 121 odst. 4 zákona o hazardních hrách, prokázal naplnění podmínek pro zrušení opatření a vydání věcí ředitelem žalovaného. Žalovaný opatření nezrušil, v reakci na žalobcův podnět uvedl, že důvody pro zrušení opatření nejsou, a žalobce odkázal na výsledek správního řízení, které by mělo být zahájeno se společností X na základě výsledků kontroly.
3. Z tohoto žalobce dovozoval, že jako současný vlastník zadržených věcí, který však nebyl jejich provozovatelem v době kontroly a nemá tudíž k dispozici jiné prostředky právní ochrany, může se proti vydání věcí, které jsou nadále nezákonně zadržovány žalovaným, bránit žalobou na ochranu před nezákonným zásahem, když z usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2010, č. j. 7 Aps 3/2008-98, vyplývá, že žaloba proti nezákonnému zásahu se uplatní i v případě nečinnosti správních orgánů, jejímž důsledkem není vydání rozhodnutí. Zákon nepředpokládá, že by k vydání věcí zadržených podle § 121 zákona o hazardních hrách mělo dojít rozhodnutím. Správní žaloba proti rozhodnutí ředitele žalovaného o námitkách, kterou žalobce z procesní opatrnosti podal, není dostačujícím právním prostředkem ochrany, neboť by měla řešit naplnění předpokladů pro zadržení věcí dle § 121 zákona o hazardních hrách. Žalobce však ve svém podnětu vysvětlil, že další zadržování věcí je neoprávněné, přesto žalovaný dál věci zadržuje. Předmětem soudního přezkumu v zahájeném řízení přitom musí být nejen podmínky pro přijetí opatření (existence důvodného podezření v době kontroly a přijetí opatření), tedy zadržení věcí, ale též postup žalovaného, který odmítá ukončit zadržování věcí a vydat je žalobci jako současnému vlastníkov, přestože byly provozovatelem a

následně žalobcem objasněny skutečnosti svědčící zrušení opatření a vydání věci žalobci.

4. Žalovaný se tedy dopouští nezákonného zásahu tím, že zadržuje věci i poté, co se od 1. 4. 2020 stal vlastníkem věci žalobce a žalovanému prokázal, že provozováním věci nedochází k porušování zákona o hazardních hrách.
5. Důvodem nezákonnosti dalšího zadržování věci je dle žalobce to, že bylo prokázáno, že se nejednalo o věci, v souvislosti s jejichž užíváním by docházelo k porušování zákona o hazardních hrách. Žalovanému bylo doloženo rozhodnutí Ministerstva financí č. j. X ze dne X (rozhodnutí o změně) s vyznačenou doložkou právní moci ke dni X, z něhož vyplývá, že ministerstvo vydalo předmětné rozhodnutí v souvislosti s prodejem závodu společnosti X a nabytím závodu společností X s účinností ke dni 1. 10. 2015. Společnost X byla řádným provozovatelem loterie a jiné podobné hry podle § 2 písm. l) zákona č. 202/1990 Sb., o loteriích a jiných podobných hrách (dále jen „zákon o loteriích“), prostřednictvím centrálních loterijních systémů (sázkové hry), mj. dle rozhodnutí Ministerstva financí pro centrální loterijní systémy č. j. X ze dne 6. 9. 2013 („X“), č. j. X ze dne X („X“), č. j. X ze dne X („X“) a č. j. X ze dne X („X“). Z rozhodnutí o změně vyplývá, že namísto dosavadního provozovatele X se stává provozovatelem sázkových her mj. v rozsahu uvedených rozhodnutí o povolení společnost X. Rozhodnutí o změně, které bylo vydáno a bylo až do kontroly správními orgány respektováno, je platné a účinné, tudíž dle § 73 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, závazné i pro žalovaného. Žalovaný nezpochybňuje, že ministerstvo vydalo rozhodnutí o změně na základě společné žádosti společností X a X (také jen „společná žádost“), která se vztahovala ke všem sázkovým hrám dosud provozovaným na základě platných povolení.
6. Žalovaný zakládá důvodné podezření o domnělém porušování zákona, pro které odňal a nadále zadržuje věci, na zjištění, že ve spisech ministerstva se mělo objevit jiné znění rozhodnutí o změně, když nesrovnalost má být pouze ve výčtu jednotlivých rozhodnutí o povolení, když v rozhodnutí, jímž disponuje ministerstvo, má být uvedeno rozhodnutí méně povolujících rozhodnutí ministerstva. Společnost X ale informovala žalovaného, že v roce 2015 převzala rozhodnutí o změně ve znění, které bylo opakovaně předkládáno žalovanému v podobě úředně ověřené kopie originálu rozhodnutí. Originál rozhodnutí, kterým společnost X disponuje, nebyl z pochopitelných důvodů vydán, je-li zpochybňována jeho existence. Žalobci evidence rozhodnutí ministerstvem v jiném znění není zřejmá, pokud tomu tak je, nelze tuto skutečnost přičítat k tíži žalobce, resp. dříve k tíži provozovatele.
7. Žalobce poukázal na to, že rozhodnutí o změně bylo vydáno na základě společné žádosti datované dne 20. 8. 2015, která se týkala veškerých sázkových her provozovaných společností X ke dni převodu závodu, v žádosti jsou vyjmenována všechna žalobcem výslovně vyjmenovaná povolovací rozhodnutí. Žádosti ministerstvo v plném rozsahu vyhovělo, společnosti X ani X nebylo nikdy doručeno žádné částečné zamítnutí žádosti. Žalovaný tedy měl dovodit, že ministerstvo muselo žadatelům vydat a doručit rozhodnutí o změně ve znění, které se týká všech povolovacích rozhodnutí uvedených ve společné žádosti, tedy včetně vyjmenovaných rozhodnutí o povolení, tj. ve znění, které měl provozovatel v době kontroly k dispozici, resp. které bylo žalovanému předloženo. Žalobce uzavřel, že žalovanému bylo prokázáno, že v případě zadržených věcí se nejedná o

věci, v souvislosti s jejichž užíváním dochází k porušování zákona o hazardních hrách, stejně jako v době kontroly v provozovně nedocházelo v souvislosti s jejich užíváním k porušování tohoto zákona.

8. Za další žalobce namítal, že poté, co se stal vlastníkem zadržených věcí, nemohou být ani teoreticky dány důvody pro zadržování věcí. Společnost X ke dni 1. 4. 2020 ukončila provozování hazardních her, neboť prodala svůj závod, včetně zadržených věcí, proto nemůže být dáno důvodné podezření, že by z její strany mohlo dojít k porušování zákona o hazardních hrách v souvislosti s provozování předmětných technických herních zařízení. Žalobce jako nový vlastník je řádným provozovatelem hazardních her, dokud mu nebudou technická herní zařízení předána, není mu umožněno s majetkem disponovat. Pokud by se žalobce rozhodl předmětná technická herní zařízení provozovat, činil by tak na základě nového povolení k provozování vydaného na jeho žádost vydaného přímo pro něj, bude tak postaveno najisto, že žalobce bude oprávněn předmětná technická herní zařízení provozovat. Otázka rozsahu rozhodnutí o změně ve prospěch provozovatele X se tedy stává bezpředmětnou, s odkazem na tuto otázku nelze ospravedlňovat další zadržování věcí. Je tedy prokázáno, že nejpozději poté, co se žalobce s účinností od 1. 4. 2020 stal vlastníkem zadržovaných věcí, nejedná se o věci, v souvislosti s jejich užíváním by docházelo k porušování zákona o hazardních hrách. Tím byl naplněn předpoklad dle § 121 odst. 4 zákona o hazardních hrách pro to, aby žalovaný přestal věci zadržovat, resp. aby ředitel žalovaného zrušil opatření o zadržení věcí a věci byly vydány žalobci.
9. V závěru žalobce zdůraznil, že opatření přijatá správními orgány musí být odůvodněná a přiměřená ve vztahu k cíli, pro které k uložení opatření přistoupily. Žalovaný ani jiný správní orgán po více jak 3,5 měsících od zadržení věcí se společností X ani jiným subjektem nezahájil žádné správní řízení v souvislosti se zabranými věcmi, po žalobci tudíž nelze spravedlivě požadovat, aby vyčkal na výsledek případného správního řízení, ve kterém by byla otázka domnělého porušení zákona o hazardních hrách ze strany X řešena. Další zadržování věcí je neproporcionální vzhledem k oprávněným zájmům žalobce, jemuž je postupem žalovaného bráněno využívat svého majetku k podnikání, které provozuje v souladu s právní úpravou. Dalším zadržováním věcí dochází k nezákonnému zásahu do práva žalobce vlastnit majetek ve smyslu čl. 11 Listiny základních práv a svobod a práva podnikat a provozovat jinou hospodářskou činnost dle čl. 26 odst. 1 Listiny základních práv a svobod.
10. Jsou tak splněny veškeré podmínky pro vyhovění žalobě na ochranu před nezákonným zásahem. Žalobce proto navrhnul, aby soud žalovanému uložil obnovit stav před nezákonným zásahem, tedy aby se zdržel dalšího zadržování věcí sepsaných v úředním záznamu ze dne X sp. zn. X v rámci kontroly provedené dne 11. 2. 2020 v provozovně na adrese X, X, a tyto zadržované věci vydal žalobci. Eventuálně, pokud v mezidobí zásah skončí, aby určil, že zásah žalovaného spočívající v zadržování věcí byl nezákonný, a žalobci přiznal náhradu nákladů řízení.

II. Vyjádření žalovaného

11. V písemném vyjádření k žalobě žalovaný potvrdil zadržení věcí. Kontrolní orgán pojal podezření, že dozorovaná osoba X provozuje hazardní hry prostřednictvím 15 technických herních zařízení v rozporu s § 7 odst. 2 písm. b) zákona o hazardních hrách. K

předmětným technickým herním zařízením byla předložena 4 rozhodnutí o povolení provozování loterie nebo jiné podobné hry podle § 2 písm. l) zákona o loteriích, která ale byla vydána společnosti X, rozhodnutí o povolení, které by opravňovalo k této činnosti společnost X, předloženo nebylo. Proti zadržení věci podala společnost X námitky, které byly zamítnuty rozhodnutím ze dne 10. 3. 2020, č. j. X.

12. Po odmítnutí námitek obdržel dne 15. 3. 2020 žalovaný od insolvenčního správce X podnět ke zrušení opatření o zadržení věci, přílohou byla kopie rozhodnutí Ministerstva financí č. j. X ze dne X s vyznačením právní moci dne 26. 9. 2015, dále společná žádost ze dne 20. 8. 2015 a předávací protokol o předání mj. rozhodnutí č. j. X a č. j. X ze dne X. Podnět žalobce ve smyslu § 121 odst. 4 zákona o hazardních hrách na zrušení opatření a požadavek na vrácení věci vyřídil sdělením ředitel žalovaného, který neshledal důvod pro zrušení opatření o zadržení věci.
13. Žalovaný uvedl, že insolvenční správce předložil poprvé až s podnětem rozhodnutí o změně a společnou žádost, které se ale liší od rozhodnutí o změně a společné žádosti, jež měl k dispozici žalovaný, a to především v tom, že insolvenčním správcem předložené rozhodnutí o změně, které provádí změnu provozovatele loterie nebo jiné podobné hry ze společnosti X na společnost X, provádí změnu též u specifikovaných dílčích rozhodnutí, na základě kterých bylo povoleno provozování zadržených věcí společnosti X. Společná žádost předložená insolvenčním správcem obsahovala též výčet dílčích rozhodnutí, ovšem žalovaným evidovaná společná žádost poskytnutá ministerstvem žádost o změnu těchto dílčích rozhodnutí neobsahuje. Žalovaný vycházel z listin od ministerstva, které se nepodařilo zpochybnit. Tvzení, že se jedná o ověřenou kopii originálu změnového rozhodnutí, se nepodařilo prokázat, neboť notářská tajemnice v rámci vidimace pouze ověřila, že opis, jenž byl žalovanému předložen, doslovně souhlasí s listinou jí předloženou dne 17. 2. 2020, nikoli, že se jedná o originál změnového rozhodnutí. Také časová prodleva, se kterou byly rozhodnutí o změně a společná žádost předloženy, vzbuzují pochybnosti, tudíž důvodné podezření, že společnost X provozovala hazardní hry v rozporu se zákonem, stále trvá.
14. K jednotlivým žalobním námitkám žalovaný uvedl, že změna v osobě vlastníka zadržených věcí může mít vliv pouze v řízení o osudu zadržených věcí, na zákonnost opatření o zadržení věci nikoliv. Zopakoval, že rozhodnutí o změně a společná žádost předložené žalobcem se liší od písemností vyžádaných od ministerstva, které dokládají, že opatření zadržení věci bylo v souladu se zákonem o hazardních hrách.
15. K námitce, že nesrovnalost spočívá pouze ve výčtu jednotlivých rozhodnutí Ministerstva financí, žalovaný konstatoval, rozhodnutí o změně, které má žalovaný k dispozici, se od rozhodnutí, které předkládá žalobce, liší tím, že hlavička na rozhodnutí je napsána jiným fontem písma, je v ní různě označován text tučným písmem, jen v jedné verzi rozhodnutí o změně jsou použity ikony „telefonu“. Zásadní nesrovnalostí je různý výčet centrálních loterijních systémů a jim odpovídajících rozhodnutí Ministerstva financí, jak tvrdí i žalobce. Žalovaný připustil, že rozhodnutí o změně, které má žalovaný, koresponduje společná žádost ve verzi poskytnuté ministerstvem, není tedy sporu o tom, že žádosti bylo v plném rozsahu vyhověno a ani žalovaný nedisponuje žádným rozhodnutím o částečném zamítnutí žádosti. Mezi společnou žádostí a rozhodnutím o změně ve verzi získané od

ministerstva tedy není žádná nesrovnalost ve výčtu povolovacích rozhodnutí. Nadto na společné žádosti ve verzi získané od ministerstva (nikoli na společné žádosti předkládané žalobcem) je zaznamenáno její přijetí podatelnou Ministerstva financí.

16. Dále žalovaný nesouhlasil s žalobním tvrzením, že již nemůže být dáno důvodné podezření, že by ze strany X docházelo k porušování zákona o hazardních hrách. Žalovaný konstatoval, že ze smyslu § 121 zákona o hazardních hrách plyne, že pro zadržení věci je rozhodné, že existuje důvodné podezření, že jejich užíváním byl zákon porušován předtím, než byly zadrženy a toto důvodné podezření musí trvat po celou dobu zadržení věci. Opatření o zadržení věci lze zrušit jen tehdy, pokud se toto důvodné podezření nepotvrdí a bude prokázáno, že věc neměla být nikdy zadržena a že užíváním zadržených věcí nikdy zákon o hazardních hrách porušován nebyl. Pokud existuje důvodné podezření, že byl užíváním zadržených věcí, byť i v jednom okamžiku, porušován zákon, je zadržení důvodné. Nezáleží na tom, zda poté zadržené věci změnily vlastníka. Změna v osobě vlastníka je rozhodná pouze pro případné další řízení, ve kterém by se rozhodovalo, zda budou zadržené věci propadnuty nebo zabrány.
17. Pokud se žalobce bránil tím, že mu není umožněno disponovat jeho majetkem, čímž dochází k nezákonnému zásahu do vlastnického práva, kontroval žalovaný tím, že podle smlouvy o prodeji závodu z majetkové podstaty byl žalobce seznámen se skutečností, že některé movité věci převáděné spolu se závodem jsou zadrženy Celní správou České republiky a může být rozhodnuto o jejich propadnutí. Dále žalovaný konstatoval, že základní práva zaručená Listinou základních práv a svobod nejsou absolutní, dle čl. 4 odst. 2 Listiny základních práv a svobod mohou být meze základních práv a svobod upraveny zákonem. Zadržené věci jsou zadrženy na základě § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách, což koresponduje s požadavky Listiny základních práv a svobod.
18. Z uvedených důvodů žalovaný navrhoval, aby soud žalobu na ochranu před nezákonným zásahem spočívajícím v nezákonném zadržování věcí ve vlastnictví žalobce zamítnul. Předtím ještě poznamenal, že žalobce se stal vlastníkem zadržených věcí ke dni 1. 4. 2020, lhůta k podání žaloby na ochranu před nezákonným zásahem tak končí dnem 1. 6. 2020.

III. Posouzení věci krajským soudem

19. Podáním žaloby bylo dne 1. 6. 2020 zahájeno řízení na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu dle § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).
20. Podle § 82 s. ř. s. *každý, kdo tvrdí, že byl přímo zkrácen na svých právech nezákonným zásahem, pokynem nebo donucením (dále jen „zásah“) správního orgánu, který není rozhodnutím, a byl zaměřen přímo proti němu nebo v jeho důsledku bylo proti němu přímo zasazeno, může se žalobou u soudu domáhat ochrany proti němu nebo určení toho, že zásah byl nezákonný.* Dle judikatury Nejvyššího správního soudu se lze žalobou na ochranu před nezákonným zásahem domáhat ochrany též proti nečinnosti správních orgánů, nelze-li výsledek konání podřadit pod vydání rozhodnutí či osvědčení (srov. usnesení rozšířeného

senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 11. 2010, č. j. 7 Aps 3/2008-98, bod 20, publ. ve Sb. NSS 2206/2011).

21. Podle § 84 odst. 1 s. ř. s. *žaloba musí být podána do dvou měsíců ode dne, kdy se žalobce dozvěděl o nezákonném zásahu. Nejpozději lze žalobu podat do dvou let od okamžiku, kdy k němu došlo.*
22. Podle § 85 s. ř. s. *žaloba je nepřijatelná, lze-li se ochrany nebo nápravy domáhat jinými právními prostředky; to neplatí v případě, domáhá-li se žalobce pouze určení, že zásah byl nezákonný.*
23. Relevantní pro danou věc je též ustanovení § 121 zákona o hazardních hrách, které upravuje zadržení věci. Dle odst. 1 platí, že *osoba pověřená dozorujícím orgánem je povinná zadržet věc, je-li zde důvodné podezření, že v souvislosti s jejím užíváním dochází k porušování tohoto zákona. Osoba pověřená dozorujícím orgánem ústně oznámí opatření o zadržení věci osobě, která má věc v době zadržení u sebe, a neprodleně vyhotoví úřední záznam, ve kterém bude uveden i důvod zadržení, popis zadržených věcí a jejich množství. Osoba pověřená dozorujícím orgánem předá kopii úředního záznamu osobě, která má věc v době zadržení u sebe, a stejnopis doručí dozorované osobě. Dle odst. 2 mj. platí, že o vydání nebo odnětí sepíše osoba pověřená dozorujícím orgánem úřední záznam. Osoba pověřená dozorujícím orgánem předá kopii úředního záznamu osobě, která má věc v době zadržení u sebe, a stejnopis doručí dozorované osobě. Dle odst. 3 proti uloženému opatření o zadržení věci může dozorovaná osoba podat do 3 pracovních dnů ode dne seznámení s uloženým opatřením písemné námitky. Námitky nemají odkladný účinek. Ředitel celního úřadu rozhodne o námitkách bez zbytečných průtahů. Jeho rozhodnutí je konečné. Písemné rozhodnutí o námitkách se doručí dozorované osobě. Dle odst. 4 zadržení věci trvá do doby, než bude pravomocně rozhodnuto o jejím propadnutí nebo zabrání, případně do doby, kdy bude prokázáno, že se nejedná o věc, v souvislosti s jejímž užíváním dochází k porušování tohoto zákona. Zrušení opatření o zadržení věci provede písemně ředitel celního úřadu. Písemnost se doručí dozorované osobě. Pokud bylo zrušeno opatření o zadržení, musí být dozorovaná osoba zadržaná věc bez zbytečných průtahů vrácena v neporušeném stavu. O vrácení sepíše osoba pověřená dozorujícím orgánem písemný záznam.*
24. Soud při posouzení žaloby vycházel z následujících podstatných skutečností vyplývajících z podání účastníků a správního spisu:
25. U společnosti X (tehdy již v konkursu) došlo dne 11. 2. 2020 ve shora uvedené provozovně ke kontrole a na podkladě kontrolních zjištění k přijetí opatření ve formě zadržení věci podle § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách, konkrétně věcí (zejména 15 technických herních zařízení) sepsaných v úředním záznamu o zadržení věci ze dne X, sp. zn. X, č. j. X, neboť existuje důvodné podezření, že dozorovaná společnost provozuje hazardní hry prostřednictvím technických herních zařízení bez povolení dle § 7 odst. 2 písm. b) zákona o hazardních hrách. K předmětným technickým herním zařízením byla při kontrole předložena 4 rozhodnutí Ministerstva financí o povolení provozování loterie nebo jiné podobné hry podle § 2 písm. l) zákona o loteriích, která ale byla vydána společnosti X, konkrétně rozhodnutí č. j. X ze dne X, č. j. X ze dne X, č. j. X ze dne X a č. j. X ze dne 4. 11. 2013. Rozhodnutí o povolení, které by opravňovalo k této činnosti společnost X,

předloženo nebylo, tyto skutečnosti žalobce nezpochybňuje.

26. Proti opatření o zadržení věci podal insolvenční správce společnosti X námitky, které byly zamítnuty rozhodnutím ředitele žalovaného ze dne X, č. j. X. Pro úplnost lze dodat, že žalobu proti tomuto rozhodnutí podanou uvedenou společností a jejím insolvenčním správcem zdejší krajský soud nadále projednává pod sp. zn. 59 A 36/2020. Žalobu proti rozhodnutí o námitkách podanou žalobcem již soud odmítnul usnesením ze dne 5. 6. 2020, č. j. 59 A 36/2020-103, a to jako žalobu podanou osobou zjevně neoprávněnou, když žalobce nebyl účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí ve věci jiného účastníka řízení vzešlo.
27. Po odmítnutí námitek obdržel dne 15. 3. 2020 žalovaný od insolvenčního správce X podnět ke zrušení opatření o zadržení věci, spolu s kopií rozhodnutí Ministerstva financí č. j. X ze X s vyznačením právní moci dne X, dále kopií společné žádosti ze dne X a předávacím protokolem o předání mj. rozhodnutí č. j. X a č. j. X ze dne X. Sdělením ze dne X, č. j. X, ředitel žalovaného sdělil insolvenčnímu správci společnosti X, že neshledal důvod pro zrušení opatření o zadržení věcí, neboť předložené rozhodnutí o změně a společná žádost se liší od listin, které měl k dispozici žalovaný, tudíž nikterak nesnižují důvodné podezření.
28. Podnět ke zrušení opatření o zadržení věci ve smyslu § 121 odst. 4 zákona o hazardních hrách podal dne 6. 5. 2020 žalobce. Dovolával se toho, že na základě smlouvy o prodeji závodu společnosti X na něj ke dni 1. 4. 2020 přešlo mj. vlastnické právo k zadrženým věcem. Uvedl, že společnost X předložila rozhodnutí Ministerstva financí č. j. X ze dne X s vyznačenou doložkou právní moci, kterým došlo ke změně v osobě provozovatele ve vztahu k povolením k provozování sázkových her prostřednictvím centrálních loterijních systémů vydaným dříve. A dále argumentoval tím, že od X společnost X ukončila provozování hazardních her a žalobce jako nový vlastník je řádným provozovatelem hazardních her, tudíž se již nejedná o věci, v souvislosti s jejichž užíváním dochází k porušování zákona.
29. Žalobcův podnět vyřídil ředitel žalovaného sdělením ze dne X, č. j. X. Také žalobci bylo sděleno, že důvod pro zrušení opatření o zadržení věci nebyl dán, argumentace žalobce byla odmítnuta s tím, že nezáleží na tom, zda zadržené věci poté změnily vlastníka, tato skutečnost je rozhodná pro posouzení, zda budou zadržené věci propadnuty nebo zabrány. Rozhodné je, že důvodné podezření, že dozorová osoba X provozovala hazardní hry bez povolení, nadále trvá a nepodařilo se ho rozptýlit ani žalobci.
30. Skutečnosti rozhodné pro posouzení věci jsou dostatečně objasněny předloženým spisovým materiálem, případně nejsou sporné, soud proto neprováděl žádné dokazování. Ostatně většina listin, které žalobce na podporu žalobních tvrzení označil, byly součástí správního spisu, kterým se dokazování ve správním soudnictví neprovádí (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117).
31. Soud se nejprve zabýval posouzením, zda je žaloba na ochranu před nezákonným zásahem žalovaného přípustná. Je třeba zdůraznit, že nezákonný zásah žalovaného žalobce spatřuje nikoli pouze v samotném zadržení věcí uvedených v úředním záznamu ze dne 11. 2. 2020,

ale v dalším zadržování věci poté, co se stal ke dni 1. 4. 2020 novým vlastníkem těchto věcí a žalovanému byly prokazovány skutečnosti odůvodňující závěr, že provozováním zadržených věcí nedochází k porušování zákona o hazardních hrách, jak žalobce namítal v podnětu ke zrušení opatření ve smyslu § 121 odst. 4 zákona o hazardních hrách. Na projednávaný případ tak nelze aplikovat závěr rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 5. 2020, č. j. 4 As 464/2019-53, že z povahy věci nemůže být opatření o zadržení věci ve smyslu § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách nezákonným zásahem, neboť má všechny parametry rozhodnutí správního orgánu, když se lze správní žalobou podanou dle § 65 a násl. s. ř. s. bránit rozhodnutí ředitele celního úřadu o námitkách proti uloženému opatření o zadržení věci vydanému podle § 121 odst. 3 zákona o hazardních hrách. Žalobci je dále třeba přisvědčit, že pokud podal podnět ke zrušení opatření o zadržení věci ve smyslu § 121 odst. 4 zákona o hazardních hrách a brání se dalšímu zadržování věci, předmětem soudního přezkumu je nejen vlastní zadržení věci, ale také jejich další zadržování žalovaným poté, co se ke dni 1. 4. 2020 žalobce stal novým vlastníkem. Soud tedy uzavírá, že zde nebyl důvod žalobu odmítnout pro nedostatek podmínek řízení.

32. Žaloba je přípustná ve smyslu § 85 s. ř. s., neboť žalobce neměl k dispozici žádný prostředek právní ochrany, který by bylo nutno před podáním žaloby na ochranu před trvajícím nezákonným zásahem žalovaného vyčerpat. Žalobce nebyl v době kontroly dozorovanou osobou, tou byla společnost X, které byl prostřednictvím insolvenčního správce doručen úřední záznam o vydaném opatření o zadržení věci a vydáno rozhodnutí ředitele o námitkách podle § 121 odst. 3 zákona o hazardních hrách. Žalobci nesvědčilo právo bránit se opatření o zadržení věci námitkami, jeho správní žaloba proti rozhodnutí o námitkách byla odmítnuta shora označeným usnesením jako podaná osobou zjevně neoprávněnou. O podnětu podaném žalobcem ve smyslu § 121 odst. 4 zákona o hazardních hrách není dle citovaného ustanovení vydáno správní rozhodnutí, jemuž by se mohl žalobce bránit správní žalobou ve smyslu § 65 a násl. s. ř. s., resp. žalobou proti nečinnosti dle § 79 a násl. s. ř. s., v případě nevydání takového správního rozhodnutí. Žalobce tak nemá jinou možnost, jak se postupu žalovaného bránit u soudu.
33. Žaloba byla podána dne 1. 6. 2020, jde tedy o žalobu včasnou, podanou v souladu s § 84 odst. 1 s. ř. s. ve lhůtě 2 měsíců ode dne 1. 4. 2020, kdy se žalobce stal vlastníkem zadržených věcí a dozvěděl se s konečnou jistotou o nezákonném zásahu žalovaného zaměřenému vůči němu v podobě zadržování věcí. Shodně se k včasnosti žaloby vyjádřil žalovaný.
34. Žalobce předně namítal, že žalovanému bylo prokázáno, že předmětná technická herní zařízení byla provozována na základě řádného povolení vydaného Ministerstvem financí a poukazoval na rozhodnutí o změně ze dne 25. 9. 2015 s vyznačenou doložkou právní moci a jemu korespondující společnou žádost ze dne 20. 8. 2015, které bylo podle žalobce plně vyhověno. Tuto námitku neshledal soud důvodnou.
35. Je třeba zdůraznit, že v posuzovaném případě nebyla dozorovanou osobou při kontrole předložena žádná rozhodnutí opravňující ji k provozování 15 technických herních zařízení. Při kontrole byla předložena pouze 4 rozhodnutí o povolení provozování loterie nebo jiné podobné hry podle § 2 písm. l) zákona o loteriích, která ovšem byla vydána společnosti X, a to rozhodnutí č. j. X ze dne 6. 9. 2013, č. j. X ze dne 1. 10. 2013, č. j. X ze

dne 22. 10. 2013 a č. j. X ze dne 4. 11. 2013. Žádné změnové rozhodnutí opravňující k provozování těchto technických herních zařízení společnost X předloženo nebylo. A to ani k námitkám, které proti opatření o zadržení věci dozorovaná osoba podala. Naopak žalovaný měl k dispozici rozhodnutí Ministerstva financí ze dne 25. 9. 2015, č. j. X, které provádí změnu provozovatele loterie nebo jiné podobné hry ze společnosti X na společnost X, ovšem nikoli u předložených rozhodnutí č. j. X ze dne 6. 9. 2013, č. j. X ze dne 1. 10. 2013, č. j. X ze dne 22. 10. 2013 a č. j. X ze dne 4. 11. 2013.

36. Teprve k podnětu ke zrušení opatření o zadržení věci přiložil insolvenční správce X kopii rozhodnutí Ministerstva financí č. j. X ze dne 25. 9. 2015 s vyznačením právní moci dne 26. 9. 2015, společnou žádost předávací protokol o předání mj. rozhodnutí č. j. X a č. j. X ze dne 25. 9. 2015.
37. Za situace, kdy žalovaný disponoval rozhodnutím o změně (jež mu bylo poskytnuto jak Ministerstvem financí prostřednictvím Generálního ředitelství cel, tak bylo v dostupné v aplikaci X) a obsahu tohoto rozhodnutí, v němž nebyla zahrnuta rozhodnutí o povolení č. j. X ze dne 6. 9. 2013, č. j. X ze dne 1. 10. 2013, č. j. X ze dne 22. 10. 2013 a č. j. X ze dne 4. 11. 2013, plně korespondovala společná žádost o povolení a současně změnu (zrušení) dosavadních povolení k provozování sázkových her, která se rozhodnutí č. j. X ze dne 6. 9. 2013, č. j. X ze dne 1. 10. 2013, č. j. X ze dne 22. 10. 2013 a č. j. X ze dne 4. 11. 2013, rovněž netýkala a která byla prokazatelně opatřena podacím razítkem Ministerstva financí s přidělením č. j. X, je třeba dovodit, že dozorovaná osoba předložením kopie rozhodnutí o změně a jeho obsahu korespondující společné žádosti ani protokolem o převzetí rozhodnutí důvodné podezření o provozování předmětných technických herních zařízení bez příslušného povolení ve nerozptýlila.
38. Pokud insolvenční správce předložil se značnou časovou prodlevou byť notářsky ověřenou kopii rozhodnutí o změně a společné žádosti, které se ale liší od rozhodnutí o změně a společné žádosti, jimiž disponoval žalovaný, právě ve výčtu povolovacích rozhodnutí nutných k provozování zadržených technických herních zařízení, žalovaný logicky vyhodnotil tyto listiny jako nevěrohodné, nevyvracejí bez všech pochybností důvodné podezření, že zadržená technická herní zařízení byla dozorovanou osobou provozována bez příslušných povolení. Nesrovnalosti mezi rozhodnutími o změně jsou také v použitém fontu písma hlavičky rozhodnutí i použití ikony telefonu, zásadní však je právě rozdíl ve výčtu rozhodnutí Ministerstva financí, jichž se rozhodnutí o změně stejně jako společná žádost týkají.
39. Žalobci je nutno oponovat, pokud uvádí, že dozorovaná osoba žalovanému již při kontrole a poté opakovaně prokázala svoje oprávnění provozovat předmětná technická herní zařízení. Jak bylo zdůrazněno shora, insolvenční správce společnosti X žalovanému předmětné listiny poprvé předložil až jako přílohy podnětu na zrušení opatření o zadržení věci podanému dne 15. 3. 2020, tedy se značnou časovou prodlevou, kterou nikterak neosvětlil. Tím se případ skutkově zásadně odlišuje od věci řešené v rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 10. 7. 2020, č. j. 62 A 82/2020-91 (dostupný na www.nssoud.cz).
40. Tvrzení, že se jednalo o ověřenou kopii originálu změnového rozhodnutí, nemá soud ve

shodě se žalovaným za pravdivé, neboť notářská tajemnice v rámci vidimace provedené podle § 6 zákona č. 21/2006 Sb., o ověřování shody opisu nebo kopie s listinou a o ověřování pravosti podpisu a o změně některých zákonů (zákon o ověřování), jen ověřila, že opis (kopie), jenž byl žalovanému předložen, doslovně souhlasí s listinou jí předloženou dne 17. 2. 2020, nikoli, že se jedná o originál změnového rozhodnutí, taková skutečnost z ověřovací doložky nevyplývá.

41. Lze tedy shrnout, že insolvenčnímu správci se za dozorovanou společnost X nepodařilo hodnověrně prokázat, že se nejedná o věc – technická herní zařízení a další věci dle úředního záznamu o zadržení věci, v souvislosti s jejichž užíváním dochází k porušování zákona o hazardních hrách formou jejich provozování bez příslušného povolení.
42. Žalobci dále nelze přisvědčit, dovolával-li se toho, že se od 1. 4. 2020 stal vlastníkem zadržených věcí, a proto již není dáno důvodné podezření, že by ze strany společnosti X docházelo k porušování zákona o hazardních hrách a že žalobce bude předmětná technická herní zařízení provozovat na základě svého povolení, a tedy v souladu se zákonem. Soud má ve shodě se žalovaným za to, že pouhá změna vlastnického práva k zadrženým věcem, ke které došlo po zadržení věci dle § 121 odst. 1 zákona o hazardních hrách, není pro zrušení zadržení věci podle § 121 odst. 4 uvedeného zákona rozhodná.
43. Soud se plně ztotožnil s výkladem § 121 odst. 4 zákona o hazardních hrách, který podal ředitel žalovaného ve sdělení ze dne 14. 5. 2020, č. j. 60639-2/2020-560000-12, a z něhož žalovaný vycházel ve vyjádření k žalobě. Ačkoli uvedené ustanovení používá přítomný čas a hovoří o tom, že *zadržení věci trvá do doby, kdy mj. bude prokázáno, že se nejedná o věc, v souvislosti s jejímž užíváním dochází k porušování tohoto zákona*, nelze vycházet z prostého jazykového znění citovaného ustanovení. Ze smyslu § 121 zákona o hazardních hrách plyne, že pro zadržení věci (zde 15 identifikovaných technických herních zařízení) je rozhodné, že existuje důvodné podezření, že jejich užíváním byl zákon porušován předtím, než byly tyto věci zadrženy, a toto důvodné podezření musí trvat po celou dobu zadržení věci. Opatření o zadržení věci lze zrušit jen tehdy, pokud se toto důvodné podezření nepotvrdí a bude prokázáno, že věc neměla být nikdy zadržena a že užíváním zadržených věcí zákon o hazardních hrách porušován nebyl. Pokud nadále existuje důvodné podezření, že byl užíváním zadržených věcí zákon o hazardních hrách porušován, je zadržení věci a jeho další trvání důvodné. Nezáleží na tom, zda poté zadržené věci změnily vlastníka. Změna v osobě vlastníka je rozhodná pouze pro případné další řízení ve věci přestupku pro porušení zákona o hazardních hrách, ve kterém by se v souladu s § 48, resp. § 53 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, rozhodovalo, zda budou zadržené věci propadnuty nebo zabrány. Výklad, který zastává žalobce, by otevřel cestu k obcházení zákona o hazardních hrách, jak příhodně uvedl ředitel žalovaného ve sdělení ze dne 14. 5. 2020, neboť by vlastníkově technických herních zařízení, v souvislosti s jejichž užíváním byl porušován zákon o hazardních hrách, umožnil jednoduše věc prodat a celní úřad by zadrženou věc musel vydat novému vlastníkově, s tím, že nelze vyloučit zpětný prodej, případně dokonce účelové založení nové korporace právě za účelem získat zadržené věci.
44. Ze shora uvedeného vyplývá, že další zadržování věcí uvedených na úředním záznamu o

zadržení věci ze dne 11. 2. 2020 směřuje k cíli, pro které bylo vydáno, a nelze ho označit ve vztahu k žalobci jako nepřiměřené. Ostatně žalobce si byl velmi dobře omezení vlastnického práva k předmětným technickým herním zařízením vědom, jak vyplývá z čl. 2.1 smlouvy o převodu závodu z majetkové podstaty společnosti X uzavřené až dne 20. 2. 2020, jehož se žalobce sám dovolával. Dle uvedeného čl. 2. 1 smlouvy se měl žalobce stát vlastníkem též movitých věcí, které jsou zadrženy Celní správou České republiky a u kterých může být rozhodnuto o jejich propadnutí. Nemohlo být zasaženo do žalobcových práv chráněných čl. 11 a čl. 26 odst. 1 Listiny základních práv a svobod, jednalo-li se o další zadržování věcí v souladu se zákonem o hazardních hrách.

IV. Závěr a náklady řízení

45. Z uvedených důvodů neshledal soud žalobu na ochranu před nezákonným zásahem důvodnou a zamítl ji postupem dle § 87 odst. 3 s. ř. s. Ve věci soud rozhodoval bez nařízení ústního jednání v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. za výslovného souhlasu žalobce a presumovaného souhlasu žalovaného.
46. O nákladech řízení bylo rozhodnuto ve smyslu ustanovení § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., dle kterého, nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl úspěch žalovaný správní orgán, ten ale náhradu nákladů řízení nežádal, ostatně mu ani žádné náklady přesahující běžný rozsah činnosti správního orgánu nevznikly, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá na náhradu řízení právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 3. září 2020.

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu